

at man, naar man vil tilbagefalde dem, maa kjøbe dem tilbage. Jeg troer derimod ikke, at man efter nogenformhelst Netsgrundfætning vil kunne paaftaae, at Staten endogsaa skal tilbagekjøbe en Tilladelse, der er givet under den udtryffelige Reservation, at den skal kunne tilbagetages gratis; thi det er et Overmaal af fuld Erstatning, en reen Gave; men naar den, der optræder paa Statens Vegne, tilbyder Erstatning, saa er det, som jeg strax bemærkede, ikke vor Sag, at negte denne. Saaledes som Reglerne her ere opstillede og Taxationscomissionen er organiseret, forekommer det mig, at her er al Vetryggelse, en saa stor, som jeg i et saadant Forhold nogensinde har seet; for at Cierne erholve fuldstændig Erstatning, for hvad de virkelig eie. Jeg skal altsaa med god Samvittighed give denne Lov min Stemme. Jeg tillod mig strax at bemærke, at jeg vilde kunne stemme for denne Lov med den foreslaaede Indskrænkning. Det er ingenlunde undgaet min Opmærksomhed, at der derved kunde opstaae en Mulighed for, at Loven slet ikke kom til Anvendelse, med andre Ord, at det Tidspunkt, da den skal ophøre, indtræder før det Tidspunkt, da den skal begynde, men i saa Fald vil der ikke følge andet deraf, end at, naar i en senere Periode Spørgsmaalet skal faae practisk Betydning, man da paa ny maatte komme til Rigsdagen, og det er denne Reservation, som jeg mener, at der er Intet til Hinder for at tage, da der i Forholdene i saa Henseende kan indtræde Forandringer. Men hvad enten den kommer til Anvendelse eller ikke, saa er det i alt Fald Noget, der ikke ligger i vor Haand. Jeg har tidligere udtalt, at det var meget rigtigt af Regjeringen, at den søgte at forskaffe sig Bemyndigelse, førend den forelægger Sagen for Rigsraadet, og at jeg for mit personlige Vedkommende ikke kan finde Betænkelighed ved at afgjøre et Spørgsmaal nu, der i væsentlige Punkter factisk senere kan forandres af Rigsraadet. Det er hensigtsmæssigt og rigtigt, at Regjeringen søger at forsyne sig med Fuldmagt, førend den forelægger Sagen for Rigsraadet. Hvorledes det da vil gaae, veed jeg ikke. At da Spørgsmaalet om den nuværende Fæstnings-

med andre fortificatoriske Equivalents, anseer jeg for rimeligt; men det er et Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket jeg, der har den Ære at være Medlem af hiin Forsamling, ønsker at beholde min fulde Frihed til det sidste Dieblif, og som jeg ikke i dette Dieblif finder nogen Opfordring til at besvare i nogen Henseende. Jeg agter altsaa at stemme for Loven.

Brock: Jeg havde det Uheld forrige Gang ikke at overvære Hovedforhandlingen om den nærværende Sag; jeg kom først, da Endringsforslaget til § 9 laae for, og det var mig saaledes ikke muligt at deeltage i den Forhandling, der gik forud, selv om jeg havde ønsket det. Jeg kom imidlertid til at berøre, at jeg stod paa et Standpunkt, der overhovedet ikke vilde tillade mig at stemme for Loven, og naar jeg idag har bedet om Ordet, er det for noget nærmere at udføre, hvad jeg da kun kunde antyde. Jeg gjør dette tildeels — det vil jeg indrømme — fordi det er mig ubehageligt, at jeg ved de Erindringer og Bemærkninger, jeg kom til at fremsætte forrige Gang, kunde faae Anstrøg af at ville indtage en oppositionel Stilling mod den ærede Indenrigsminister, med hvem jeg første Gang forhandlede her i Salen. Dette var overmaade langt fra mit Onske eller min Mening; men jeg troede, at Sagen var af en saa overordentlig Vigtighed, at det var Enhvers Pligt at see at komme til en bestemt Overbeviisning om, hvad Ret var, og da at udtale den, selv om man derved kom til at staae i et Modsætningsforhold til Mænd, for hvem man nærer den højeste Agtelse. Jeg kan da ikke nægte, at jeg agter at stemme mod Loven med Grundlovens Bud for Die, at der skal foreligge et Almeenvel, der kræver Brud paa Eiendomsrettens Hellighed, forinden man overhovedet kan tænke paa at expropriere, og jeg agter fremdeles at stemme mod Loven, fordi det ikke har været mig muligt at overbevise mig om — hvad jeg ogsaa forrige Gang tillod mig at antyde — at den Erstatning, man vil hvide de private Ciere, under nogen Omstændighed er retmæssig eller billig — med andre Ord, jeg finder, at hverken Grundlovens Forudsætning, Almeenvellets Krav, eller den nødvendige Betingelse, en retfærdig og billig